

Tot din primăvara anului 1829 datează și primele treceri mai mari peste Dunăre, în Oltenia. Băjenarii erau aici mai toți români¹. În iulie 1829, 150 de familii « bulgare » din orașul Oreahovo (Rahova) și împrejurimi se adresează generalului rus Geismar, comandantului armatelor rusești din Oltenia, cerindu-i voie să treacă la nord de Dunăre și să se așeze lîngă satul Comosteni din județul Dolj. Băjenarii rămăseseră fără adăpost și erau supuși asuprîrilor turcești. Divanul aproba această strămutare dînd dispoziții, la 9 august 1829, lui Scarlat Roset, ispravnicul străinilor din Oltenia, ca să-i așeze lîngă acest sat « pă locul ce iei au ales, însă dacă acel loc nu va fi prins mai dinainte dă alți coloniști, sau dacă acest loc nu este al vreunui stăpin particular sau dacă locuitorii satului Comosteni nu vor fi prea strîmtorați ». În acest caz trebuie să li se dea voie « să-si aleagă alt loc slobod ».

Băjenarii urmău să fie scutiți pe timp de opt luni de « orice fel de dare și dă podvezi și angarale ». Roset trebuia să cerceteze dacă nu au trecut « aici în țară și alte familii bulgare », trimînd în acest caz o listă a lor². Din lista acestor băjenari se vede însă că aproape toți erau români. Trecuți mai înainte la sud de Dunăre, aceștia revineau acum în țară. Numele lor nu lasă loc la nicio îndoială: Tudor Călărășanu, Radu Crotorescu, Stan Pitaru, Nicolae Ploaie, Ghîță Dobrescu, Marin Mărgoi, Anghel Croitoru, Florea Bumbăcaru, Călin Ploscă, Stan Tulitu, Marin Spătaru, Dumitru Văcaru, Barbu Mustătei, Radu Jujea, Florea Tăndărică etc. Numirile cu rezonanță bulgară apar foarte rar: Doșko Abagiul, Pene Boiangiul și.a.³. Aceasta a dat posibilitate unor localnici să se amesteece printre ei pentru a beneficia de aceeași scutire de dări. Nicolaiță Brăiloiu, ispravnicul județului Dolj, descoperise chiar opt însă ce au fost după aceea trecuți din nou în rîndurile birnicilor pămînteni⁴.

În toamna anului 1829, cînd ostile rusești au trecut la Rahova, mulți bulgari și români au plecat la nord de Dunăre în satele Ostroveni, Rușeni și Grindenii « de ceea partea de Jiu »⁵. Alături de români și bulgari treceau în țară și țigani, unii fugiți mai înainte și care se reîntorc acum (ca în 1810), alții originari din Rahova⁶.

În septembrie 1829, treceau la nord de Dunăre 141 de familii românești, care s-au așezat în satele Nedeia, Gighera, Podul Zăvalului și Comosteni. De astă dată însuși documentul rusesc îi numește « 141 семейства молдован »⁷.

La începutul lunii decembrie 1829 expira scutirea de dări a primilor băjenari așezăți în Oltenia și, după cum anunță Constantin Sterian, sameșul isprav-

¹ Ibidem, *Adm. vechi*, dos. 4 841/1830, f. 45.

² Corespondență în legătură cu așezarea acestora, vezi la Romaniski, *op. cit.*, p. 87 și urm. Vezi și Arh. st. Buc., *Adm. vechi*, dos. 215/1829, f. 44–46. De fapt, treceri la nord de Dunăre, în Oltenia, se constată documentar încă din aprilie 1829 (Romaniski, *op. cit.*, p. 77). La cele 150 de familii se referă probabil și porunca vizirului către caimacamul Nicopolei. Vezi documentul turcesc în *Документи за българската история*, vol. III, Sofia, 1940, p. 161–162.

³ Vezi lista în Romaniski, *op. cit.*, p. 71–72.

⁴ Ibidem, p. 74–75.

⁵ Arh. st. Buc., *Adm. vechi*, dos. 4 791/1830, f. 18; Romaniski, *op. cit.*, p. 169.

⁶ Arh. st. Buc., *Adm. vechi*, dos. 28/1829, f. 2–15; dos. 38/1829, f. 4–5.

⁷ Romaniski, *op. cit.*, p. 76.